

Kauflunde-Gamborg Lokalhistoriske Arkiv 2019

El og Elinstallatører

Arkivets adresse: Assensvej 179,
Åbningstid: Hver tirsdag kl. 19.00-21.30,
desuden 15/8-1/6 tirsdag kl. 14-17,
eller efter aftale

Hjemmeside: www.kau-gam.dk Mail: arkiv@kau-gam.dk
ISSN: 1399-1620

Medlemskontingent: Enkelt medlem: 40 kr. og par: 60 kr.
Kan indbetales på: Reg. nr. 0755 konto nr. 3224388089
Eller Mobil-pay 21930
Husk at anføre navn og adresse.

Siden sidst.

I løbet af 2018 er arkivets billeder blevet registreret og lagt på Arkibas. Efterfølgende er medarbejderne gået i gang med at omregistrere alle arkivfonds, et arbejde, der vil tage adskillige år.

I årets løb har vi haft to udstillinger: "Murermestre" og "Før og nu i Kauslunde", begge udstillinger har været godt besøgt. Desuden havde arkivet en aften sammen med Gamborg Foredragsforening i anledning af foreningens 90 års fødselsdag, hvor emnerne var: Foreningsliv, Krigen, Landbrugets udvikling og Den store Brand.

Det nye år 2019 havde en god begyndelse, da arkivet efter ansøgning til Velux Fonden fik bevilget 6.000 kr. til køb af en projektor. Den er sat op, så der nu kan vises billeder.

Efter den nye datalov må arkivet ikke offentliggøre fotos med nulevende personer uden deres samtykke, med mindre fotograferingen skete for over 70 år siden. Arkivet har ikke fjernet alle portrætter, der var lagt på Arkiv.dk. Vi synes det er ærgerligt, man ikke kan se vore helt harmløse fotos. Finder man imidlertid et foto på Arkiv.dk, som ikke ønskes offentliggjort, skal man rette henvendelse til arkivet. Er ønsket relevant, vil billedet straks blive fjernet.

På arkivet kan man se vore arkivfonds, som omfatter afleveret materialer fra privatpersoner, foreninger, virksomheder osv. En aflevering kan være pålagt klausul en vis årrække, dvs. personen som har afleveret, har haft specielle ønsker om, af hvem eller hvornår materialet må bruges. En sådan klausul bliver selvfølgelig respekteret af arkivet.

En aflevering kan også indeholde personfølsomt materiale, som først er tilgængelig efter 70 år.

Kauslunde-Gamborg lokalhistoriske Arkivforenings medlemskartotek indeholder kun almindelige persondata som navn og adresse. Disse oplysninger vil naturligvis ikke blive udleveret til andre foreninger, firmaer el. lign.

Den nye udstilling: "El og Elinstallatører" åbner søndag d. 10. marts.

Generalforsamling i arkivet d. 24. april.

p.a.v.

Ester Nørrelykke

Elektricitet fra 1900 til i dag.

Det første større offentlige elværk i Danmark var blevet opført i Odense i 1891. I Middelfart fulgte man efter i 1910 med det første kommunale elværk, men der havde tidligere været elforsyning fra private værker på Hess' jernstøberi og Nordisk Kabel- og Trådfabrik.

Fra Askov bredte ideen om små land-eltværker sig som en steppebrand, og takket være Dansk Vindelektricitets Selskab fra 1903 kunne alle få hjælp og vejledning til at udføre arbejdet. Fabrikant Rasmus Andersen havde selv lavet elektricitet til belysning på sine fabrikker i Nørre Aaby (Grand). Og i 1905 udvidede han elværket, så han også kunne sælge el til stationsbyens beboere. Med hjælp fra Askov, opførte han i løbet af få år utallige små elværker. På Vestfyn således i 1906 i Ejby og Glamsbjerg, 1908 i Køng, Roerslev-Blanke, Båring-Asperup, Indslev-Tårup-Bubbel, og 1909 Kauslunde, Skrillinge og Voldby.

De første elværker var jævnstrømsværker, der kunne levere strøm i op til 3-5 km's afstand, og som om natten klarede sig med opladelige batterier, så man ikke skulle producere om natten. Nogle år senere var vekselstrømsteknikken udviklet, og man gik straks i gang med at udnytte dens mange fordele, bl.a. muligheden for sammenkobling af flere elværker. I Danmark nedlagdes mange jævnstrømsværker forholdsvis tidligt, men nogle få overlevede til efter 2. Verdenskrig. Således blev Røjle Jævnstrømsværk først nedlagt i 1960'erne.

Distributionen af vekselstrømmen foregår via højspændingsnet, fordelten ved dette er, at man kan overføre store strømme over længere afstande med tyndere ledninger. Vekselstrøm produceres normalt ved en spænding på 10 kV (Kilovolt). Den transformeres op til 60 kV lokalt og distribueres til transformerstationer placeret med mellemrum i området, hvor det transformeres ned til de spændinger, vi benytter i vores installationer 230/400 V. (Volt) tidligere 220/380 V.

I elektricitetens barndom udførtes installationerne ofte i forbindelse med etableringen af elværket, og ofte af initiativtageren. Den første egentlige elektrikeruddannelse startede på Askov højskole i 1904 under ledelse af Poul la Cour. La Cour var i det hele taget blandt foregangsmændene i elektricitetens indførelse. Udover elektrikere fra denne uddannelse lavede elektrikere fra Siliam Bjerre, en cykelsmed fra Skiveegn, installationer mange steder. Typisk kom der et hold og udførte mange installationer i samme landsby. De var indkvarterede og deltog for en del i byens hverdag og forlystelseliv, inden de rejste videre til andre byer.

Det blev nødvendigt at indføre et autorisationssystem, da den elektriske strøm bød på både brandfare og personfare. Mange tidlige installationer var berøringsfarlige, men man skulle jo bare holde fingrene fra dem. Oprindeligt blev autorisationen tildelt af det enkelte elværk, så man kunne ikke arbejde i nabokommunen uden at tage autorisation der.

El-installatørerne ansatte lærlinge, og oprindeligt gik disse på aftenskole sammen med lærlinge i andre håndværksfag. De blev oftest ikke undervist i faglige discipliner, da deres lærer lige så godt kunne være baker eller murer. De blev undervist i regning og specielt teknisk tegning. Når man havde udstået sin læretid efter 3- 4½ år lavede man svendestykke, typisk en nybygning eller ombygning. Under arbejdet kom en skuemester og kontrollerede arbejdet. Når det var afsluttet, kom skuemesteren igen, fik gerne en frokost med mester og stillede derefter lærlingen nogle få spørgsmål og gav så en karakter: Bestået, veludført eller særdeles veludført.

Midt i 1950'erne blev lærlingeskolen ændret til dagskole, og efter 1960 blev sven-deprøven ændret til at foregå på Teknisk Skole, overvåget af både en skuemester fra installatørforeningen og en fra Dansk El-forbund. Uddannelsen er i dag splittet op i flere specialer.

Teknik.

I efterforskningen af vore små lokale elværker, der fungerede i relativt få år, er vi kommet til, at de lokale andels-initiativer har været en spydspids for elektricitets fremmarch i vort område. De protokoller, vi råder over, beskriver fortrinsvis andelshavernes indbetalinger, og vi har ingen dokumentation for udbetalingerne til de eller den leverandør, der etablerede Kauslunde og Voldby elværk, men vi ved, at Rasmus Andersen, Nr. Aaby stod for teknikken her, hvilket han måske også har gjort i Skrillinge. Rs. Andersen havde etableret el til lys på sine fabrikker i Nr. Aaby med damp som drivkraft, og det er nærliggende at tro, at vore værker også var dampdrevne. Imidlertid krævede dampdriften temmelig stor ekspertise, som der i forvejen var på Andersens fabrik.

Vi ved, der blev købt masser af kul til vore små værker, så det er nærliggende at tro, at gasmotorer eller sugemotorer trak dynamoerne.

Da elektriciteten kom til Kauslunde.

Kauslunde Andels Elektricitetsværk startede på initiativ af en 28 årig ung gårdmand N.C. Poulsen, som fik hjælp af to lidt ældre gårdmænd – Jørgen Munk og Ole Jensen Olsen. De var meget interesseret i andelsbevægelsen og mente, at det

var vejen frem til bl.a. at oprette et elektricitetsværk i Kauslunde. Man havde allerede andelsmejeri og brugsforening i Kauslunde. De kunne alle forestille sig, hvilken lettelse det ville være at få kraft fra elektricitet til at trække tærskværket og kornkværnen i stedet for kraft fra hestegang og vindmølle. De indbød alle beboere i Kauslunde by og Kauslunde stationsby til et møde på Kauslunde Gæstgivergård. Mødet fandt sted den 20. april 1909.

Til mødet var også inviteret fabrikant Rasmus Andersen, Nr. Aaby, til at forklare om elektricitetsens anvendelse til kraft og lys. Han skulle ligeledes fortælle om, hvordan man bedst og billigst kunne starte det påtænkte elektricitetsværk. Fabrikant Rasmus Andersen havde allerede den gang oprettet nogle elværker her på Fyn.

Der var en del, som var noget utrygge og bange for alt dette nymodens – der kunne jo opstå brand, og man kunne få stød – det havde man da hørt! Men det var jo alligevel nemmere at trykke på en knap og få lys i stuerne i stedet for at tænde petroleumslampen. I stalden skulle man have flagermuslygten med, når dyrene skulle tilses inden sengetid.

Mange gav deres tilsagn på mødet, men ville alligevel tænke lidt over det.

De tre initiativtagere gik derefter rundt til alle beboere med en liste for at få deres endelige tilsagn og underskrift på, at man ville indtræde som andelshaver og garant i elektricitetsværket. (Original liste findes i Arkivet).

Resultatet blev, at 17 beboere tilmeldte sig straks, og de 7 tegnede sig for både kraft og lys, medens de 10 nøjedes med lys.

På et møde den 11. maj 1909 vedtoges det enstemmigt at oprette:

Andels Elektricitetsværket for Kauslunde by og station.

Bestyrelsen kom til at bestå af: N.C. Poulsen, Jørgen Munk og Ole Jensen Olsen og desuden dyrlæge Laurits Møller og portør P. Petersen.

Man skulle være garant i 10 år. Garantindskuddets størrelse afhang af forventet forbrug og var for kraft ca. 250 kroner og for lys ca. 25 kroner. Der indkom i alt 4.100 kroner.

Der var lidt forskellige regler for betaling, alt efter hvem man var:

Pastor Kjærgaard, lærer Mortensen og lærerinde frk. Demant skulle kun betale efter forbrug så længe, de boede i embedsbolig. Mejeriet, Brugsforeningen, Øvelseshuset (Kauslunde Forsamlingshus), Skolen og Stationen, som ikke var andelshavere, kunne købe lys for 4 øre og leje en måler for 50 øre pr. måned.

Der blev vedtaget en lov med 29 paragraffer for elektricitetsværket. Til etableringen blev der optaget et lån i Nr. Aaby Sparekasse på 16.000 kroner til 4 % p.a. i rente og med en løbetid på 25 år. Startkapitalen var således godt 20 tusinde kroner.

Selskabet betalte alle omkostningerne ved anlægget. Husinstallationerne betalte andelshaverne selv. Prisen på el blev sat til 3,5 øre pr. hektowatt for lys og 2,5 øre for drivkraft.

Uddrag af loven:

§21 *"Bestyrelsen er berettiget til at inspicere Medlemmernes Anlæg, naar den finder det fornødent."* Det var dengang!

Den 15. maj 1909 sluttedes der akkord med smedemester J.P. Mortensen om at leje hans ejendom - tidligere Lyngbyes Smedie/nu Kauslundevej 7 – til installation af værkets maskiner og tilbehør. Der blev også sluttet akkord med smeden om at passe værket i 5 år for en løn på 15 % af det indkørte beløb.

Allerede den 16. maj overdrog man fabrikant R. Andersen anlæggelsen af værket til en pris på 13.700 kroner.

Udgifter til andet arbejde udgjorde 1.170,83 kroner. Dette var bl.a. til en brønd gravet ved håndkraft, 12 alen à 8 kroner, i alt 96 kroner. Brøndsten fra 2 brønde i Gamborg var blevet opgravet og genbrugt til brønden for en pris af 36 kroner. Der var dog også en kasse øl til arbejderne for 5,50 kroner. Desuden arbejdede der en håndlanger, Hans Hansen, Kauslunde som fik en samlet løn på 26,75 kroner.

Kauslunde andelsmejeri 1946. I sidebygningen til venstre, Kauslunde elværk 1909 til 1918.

Vi har ikke kunnet finde ud af værkets tekniske opbygning, Se planchen på vor udstilling.

Den 25. maj blev der afholdt generalforsamling på Gæstgivergården, hvor bestyrelsen redegjorde for oprettelsen af værket. Den foreslåede lov blev oplæst og enstemmigt vedtaget. Som revisor blev valgt pastor Kjærgaard og bager Illum.

Den 25. august 1909 kl. 17.30 var der strøm på ledningen og lys i byen.

Tidstypisk belysning: En enkelt lampe over bordet. Marie Demant med sine forældre i villa "Stubdal" ca. 1915.

Bemærk at der kun gik 4 måneder fra første møde, til der var lys i byen!

Der var ikke så mange love og forordninger dengang.

I 1914 blev Ejstrupgård optaget i selskabet mod selv at betale omkostningerne til ledninger fra banens nordlige side.

I 1916 blev det vedtaget, at der kun måtte bruges kraft hver anden dag. Dette var efter en meget nøje liste. Måske det har været på grund af kulmangel under krigen?

Da der blev brug for mere og mere el, blev man enige om at kontakte Middelfart Elværk, om Kauslunde Elektricitetsværk kunne komme med her. Endelig tilslutning til Middelfart fandt sted 12. juli 1918.

Den 4. juni 1918 blev elværket sat til salg i Berlingske Tidende og Jyllands Posten. Værket blev solgt til nedbrydning, og alt skulle være fjernet senest 1. august 1918. Selskabet ophørte helt den 31. oktober 1918.

Dette var den første nedlæggelse i Middelfart-området. Og den vakte ikke ubetinget glæde.

Gadebelysning i Kauslunde.

I 1922 ønskede beboerne i Kauslunde at få etableret gadebelysning i byen. Der blev derfor indkaldt til møde på Kauslunde Gæstgivergård den 20. marts 1922. Alle grundejere i Kauslunde by og på Kauslunde Mark samt i Koesmose var indbudt. På mødet blev det vedtaget, at man skulle have gadebelysning i Kauslunde. For at skaffe midler til dette anlæg foreslog bestyrelsen at sælge den Kauslunde Bylaug tilhørende grusgrav beliggende ved Gl. Landevej. Dette blev vedtaget, og til at forestå salget valgtes et udvalg bestående af Jørgen Munk, Ejler Andersen, Carl Caspersen, Peder Kristensen og N.C. Poulsen. Grusgraven blev udbudt til salg. Eventuelle købere måtte indgive skriftligt tilbud til N.C. Poulsen inden den 27. marts 1922. Ting tog ikke ret lang tid den gang!

Der indkom i alt 6 tilbud, og man valgte at acceptere det fra gårdejer N.P. Kristensen, Voldby Mark, på 1.400 kroner. Dette var det højeste af de indkomne. Allerede den 18. november 1922 kl. 17.30 var gadelygterne i Kauslunde by og station tændte for første gang. Af protokollen kan ses, at det var den samme bestyrelse, som drev elektricitetsværket, gadebelysningen og bylauget.

Ved generalforsamlingen den 21. februar 1930 blev det besluttet, at regnskab for Kauslunde Bylaug fremtidig skulle føres særskilt, men stadig med samme bestyrelse som elværk og gadebelysning.

I vores arkiv findes ikke ret meget om Kauslunde Gadebelysning i tiden fra 1930 og frem til 1972. Dog er der en regnskabsbog fra 1955 til 1966. I denne bog findes et notat fra generalforsamlingen i 1965, hvor Laurits Hansen forelagde et tilbud fra Kauslunde Kommune og Middelfart Elværk om ny gadebelysning.

I årene op til 1970 var mange af de små foreninger, som havde stået bag bystævnet i Kauslunde, blevet ophævet. Man besluttede derfor på bystævnet i 1971 at skabe nyt grundlag for fortsættelse. Der blev udfærdiget nye vedtægter for foreningen, som kom til at hedde Kauslunde Bylaug. Der er hvert år siden 1971 blevet afholdt et årligt bystævne, som i daglig tale er blevet kaldt "Lysmøde".

I arkivet findes mange billeder fra møderne, og vi har også en del lydoptagelser fra disse.

Voldby Elektricitetsværk.

Ligesom mange andre landsbyer i omegnen fik Voldby et elektricitetsværk i 1909. Det blev installeret i en bygning på Voldbyvej af fabrikant Rasmus Andersen Nr. Aaby. Andelshaverne var bosiddende i Voldby, på Voldby mark og i Kustrup.

Andelshaverne, ca. 15 personer, var samlet til generalforsamling d. 8. dec. 1909. Her blev lovene oplæst og vedtaget. I en af lovene stod, at bestyrelsen skulle bestå af 3 medlemmer. Den første bestyrelse kom til at bestå af: Rasmus Nielsen, Voldby, Emil Frederiksen, Voldby og Anders B. Pedersen, Kustrup. Som revisor valgtes: Rasmus Hansen og Anders Jensen, Voldby. Som måleraflæsere: Emil Frederiksen og Rasmus Larsen, og til at passe Elværket, valgtes Rasmus Andersen for 5 år til en årlig løn af 365 kr.

Da der kun var få andelshavere, kan man læse, at alle mødte op til den årlige generalforsamling, der blev afholdt skiftevis hos medlemmerne.

Til forrentning af gælden blev det på en generalforsamling vedtaget at betale 12 kr. pr. tønde hartkorn og 2 øre pr. hektowatt for både el og kraft. Beløbet skulle opkræves samtidig med måleraflæsning.

I 1918 var elværkets tilstand så dårlig, at man diskuterede, om man skulle lade maskinerne reparere, eller om elforsyningen kunne blive tilsluttet Middelfart Elværk. Man valgte dog at lade maskinerne reparere.

I 1920 blev andelshaverne anmodet om at spare strøm tirsdag, torsdag og lørdag, da der var vanskeligheder med fremskaffelse af kul.

Da Rasmus Andersen (i daglig tale, Rasmus Værk) havde været ansat til at passe elværket, siden starten i 1909, fik han lønforhøjelse til 1.000 kr. pr. år.

I 1929 indkom et forslag om at gå over til højspænding med strømkøb fra Odense. Forslaget blev dog forkastet på generalforsamlingen.

Den 5. juli 1929 underskrev samtlige medlemmer dog kontrakten med Vestfyns Elektricitetsforsyning. Den bygning, hvor elværket havde haft til huse, vedtog man at skænke Rasmus Andersen, der havde varetaget pasningen af elværket i alle årene.

1941 vedtoges det at overtage transformatoren og købe strøm direkte fra Odense Elværk. 7 stemmer var imod og 4 for at opsigte kontrakten med Vestfyns Elforsyning.

Voldby Transformator.

I april 1943 blev der opdeling af strømmen til forbrugerne, de fik hver et kort angående tærskedage. En mand havde ønsket at få strøm fra transformatoren, det blev dog ikke imødekommet, da der kun var 2, der stemte for og 6 imod, men foreningen blev senere pålagt at tilslutte måleren, så manden fik strøm. Han måtte så købe strøm fra foreningen men kunne ikke blive andelshaver.

1944 blev der fra Odense Elværk udarbejdet en katastrofeplan i tilfælde af, der skulle ske uheld på værket, og samtidig en opfordring til at overholde bestemmelserne om kraftforbrug og bøde til dem, der ikke overholdt lovene. Vestfyns transformatorforening henvendte sig i 1950 angående indmelding til Fynsværket. I 1952 blev garantibeviset til EFFLA underskrevet.

Gadebelysningen kom i 1954 mod, at beboerne selv skulle betale opsætning, samt 15 kr. om året pr. lampested.

I 1961 vedtog man at overgå til EFFLAs vedtægter. I 1972 foreslog bestyrelsen, at man gik over til detailforsyning, samt at der blev bygget en ny transformator i Voldby, da det kneb med, at der var strøm nok til forbruget. Den 7. august 1972 vedtoges det på generalforsamlingen at bygge en transformator i Voldby, og at foreningen ophørte fra 1. november 1972 og overgik til detailforsyning fra EFFLA.

Sidste formand for foreningen var Arne Larsen, Voldby og suppleant Niels Rasmussen, Voldby Mark.

Skrillinge Elektricitetsværk.

I maj måned i 1908 købte gårdejer Jens Hansen, Kålsbjerggård, gårdejer Jørgen Marius Madsen, Toftegård og hjulmand Jens Eskildsen Jørgensen, alle i Skrillinge i forening en parcel af Klaus Andersen, som fik matr. nr. 23d. Stedet beskrives som: *en Parcel beliggende ved den Vej, som gaar fra Assens Middelfart Landevejen forbi Husmand Niels Pedersens hus, Parcellen ligger umiddelbart syd for denne Husejendom og afsættes med en Facade af 30 alen langs den nævnte Vej samt en Dybde ind i Lodden af 15 alen, hvorved den faar en størrelse af 450 alen².* Prisen var 330 kr. Her på Smutvejen blev bygningen til Skrillinge Elektricitetsværk opført.

Da værket er opført på samme tid som det i Kauslunde og Voldby, er det sandsynligt, det har fungeret på samme måde. Strømmen kunne ikke sendes over længere afstand, men i Skrillinge by kunne man få lys i pæren.

Kun en enkelt protokol findes i Arkivet om Skrillinge Elektricitetsværk. Den omfatter målerregnskab fra 1911 og indtil 1916. I 1911 var der 22 forbrugere, og 2 som kun betalte for at få malet korn. I 1916 var der 26 aftagere. De største forbrugere var: Karetmager Jørgensen, Kålsbjerggård og Damgård.

Under 1. verdenskrig var det vanskeligt at skaffe kul, men det må være lykkedes, da der i Damgårds regnskab var udgifter til lys både i 1917, 18 og 19, om end

Smutvejen 2 ca. 1925 med Jens Andreas Larsens købmandsbutik.

prisen steg ret kraftigt de sidste år. For øvrigt forekom udgiften til lys i samme regnskab første gang i juli måned 1908.

I 1923 blev bygningen solgt til tømrer Lars Jørgen Jeppesen for 3.200 kr. Han renoverede huset og solgte det et ½ år efter til købmand Jens Andreas Larsen. I dag er adressen Smutvejen 2.

Middelfart kommunale Elektricitetsværk blev sat i drift i november 1910. Det leverede jævnstrøm, men året efter i 1911 var værket i stand til at sende vekselstrøm ud i ledningerne. I 1913 blev der ført ledninger ud langs Østre Hougvej og Odensevej.

Svenstrup fik allerede i 1914 en kontrakt med Middelfart kommunale Elektricitetsværk om levering af strøm. Værket bekostede ledningsnettet. Prisen var 20 og 40 øre pr. kWh for hhv. strøm og kraft.

Ved et møde i februar 1920 stiftedes Andelsselskabet Skrillinge Elektricitetsforsyning. Man vedtog love, forelagde beregning over udgifterne til ledningsnet og installationer samt et udkast til kontrakt med Middelfart kommunale Elektricitetsværk. Bestyrelsen i det nydannede andelsselskab var: formand Henrik Mortensen, Damgård, snedker Rasmus M. Rasmussen og Carl H. Hansen, Skrillingevej 6. Selskabet fik straks 29 indmeldelser.

Bestyrelsen fik accept fra proprietær Jens Hansen, Kålsbjerggård om at yde et lån på 22.000 kr. Man fik tilsagn fra elværket i Middelfart om at levere 3-faset vekselstrøm 220 volt. Et overslag fra Bennike på det samlede arbejde, høj- og lavspændingsanlæg på 19.500 kr. blev godkendt.

Højspændingen blev ført fra Østre Hougvej over banen til en transformator opført på Marius Buchs mark ved Solbakkegården. Carl Eriksens enke fik erstatning for 2 master i sine marker. Den første strøm kunne leveres i 1920.

Ifølge kontrakten med Middelfart kommunale Elektricitetsværk overtog værket, ledningsnettet og transformatorstation samt den fremtidige ombygning og forstærkning. Alle fik installeret elmåler, som blev aflæst månedlig i vinterhalvåret og kvartalsvis om sommeren. Der var indskrænkninger af brug af motorkraft over 2½ hk. fra oktober til marts.

En stærk storm i november 1925 gjorde stor skade ved at rive en del af ledningsnettet ned.

Ejendommene i Russelbæk blev tilsluttet i 1929.

I 1950 begyndte bygningen af Fynsværket, som stod færdigt 1953. Middelfart kommune besluttede at nedlægge det kommunale elværk. En ny transformatorstation blev opført på Østre Hougvej til at forsyne by og land.

Der var behov for lys på gader og veje, så i januar 1950 var der stiftende generalforsamling i foreningen Skrillinge Gadebelysning. Til bestyrelsen valgtes: Gdr. Aksel Buck, snedkermester R. Rasmussen og lærer Laurits Petersen. Bestyrelsen var bemyndiget til at lade arbejdet udføre efter elværkets overslag på 2.357 kr. Beløbet skulle betales kontant, når arbejdet var færdigt.

Bestyrelsen udregnede, hvor meget hvert af de 34 medlemmer skulle betale, og hvorledes det årlige forbrug blev fordelt.

I maj måned lå regningen på 2.188 kr. fra Middelfart kommune for udført ledningsarbejde til gadebelysning i Skrillinge med 16 armaturer. Bestyrelsen vedtog at opkræve 75 kr. af hvert medlem samt 2 kr. fra dem, der havde tegnet sig for lys ud for matriklen.

Kauslunde Kommune overtog Skrillinge Gadebelysning i 1965.

Nytofte Elektricitetsforsyning.

Foreningen blev oprettet 1926. Dens formål var: Ved gensidig støtte, at tilvejebringe den for Dem nødvendig Kapital til indlæg af Lys og Kraft i Deres Ejendom, på de bedste og billigste Betingelser.

Bestyrelsen i 1926: Laurits Petersen, J. Jensen Clausen, A. Broch, A. Bekker, H.J. Hansen, Johannes Høgh Nielsen og Henrik Hansen.

Der blev optaget et lån på 13.000 kr. i Middelfart Sparekasse. Lånet skulle afdrages over 10 år. Medlemmerne hæftede solidarisk for det optagne lån. En kontrakt blev indgået med Middelfart kommunale Elektricitetsværk om levering af strøm. Ved den afholdte licitation blev arbejdet fordelt mellem tre installatører. Brdr. Petersen, A. Bennike og A.C. Jensen.

33 husstande fik i 1926 indlagt el. De skulle hver i starten betale 1 kr. Senere kostede en ny tilslutning 71 kr.

I 1936 var lånet i Middelfart Sparekasse afbetalt. Foreningen havde opsparet 1.000 kr., det store spørgsmål på generalforsamlingen var hvordan pengene skulle bruges. En del af medlemmerne mente, at de skulle bruges til gadebelysning. Det var der imidlertid ikke fuld stemning for, man ønskede pengene udbetalt til medlemmerne. Man var dog enige om, at der skulle holdes en fest på Vestfyns Forsamlingshus med gratis kaffe og musik til en svingom.

De medlemmer, der gik ind for gadebelysning, satte imidlertid den udbetalte sum i en fælles pulje og oprettede foreningen Nytofte Gadebelysning. I 1945 var tiden moden til at tale om gadelys igen, og flertallet gik med. Ved en ekstraordinær generalforsamling blev de to foreninger slået sammen. Foreningen fik nye vedtægter.

Spørgsmålet var nu: ”hvor mange lamper og hvor kraftigt lys?” Der blev sat lamper op fra bygrænsen til Esso-tankstationen og en lampe ved Carl Jensens gård. Olsen (ophugger) ville også gerne have en lampe på Brovejen, da Middelfart kommune kun havde gadelys til viadukten. I 1956 var der 58 ejendomme til at betale for gadebelysningen, prisen var 9 kr. pr. ejendom og 7 kr. for lejere.

Gadebelysningen var i 1962 efterhånden utidssvarende, hvorfor man ansøgte Kauslunde kommune om tilskud af vejfondens midler til dækning af udgifterne til moderne gadebelysning. Det var også urimeligt, at 60 grundejere (adskillige pensionister) skulle afholde udgifterne til belysning af den stærkt befærdede vej fra Hovedvejen til byen.

Der blev bygget nye huse på Mågevej, (i dag Fennikelvej?) hvilket krævede en dyr omlægning af gadelyset. Det gav så store problemer ved generalforsamlingen, at den samlede bestyrelse gik af. Den nye bestyrelse fik moderniseringen gennemført, men beboerne på Mågevænget måtte selv afholde alle udgifterne til de to lampesteder.

Kauslunde kommune overtog elektricitetsforsyning og gadelys i Nytofte i 1965.

Russelbæk Gadebelysningsforening.

Husene i Russelbæk havde fået el fra Middelfart Elværk i 1929.

Nu ville man også gerne have lys på gaden, hvorfor man afholdt stiftende generalforsamling i Russelbæk Gadebelysningsforening d. 30. januar 1953. Foreningens formål var at etablere og opretholde gadebelysning på den bymæssigt bebyggede del af Assensvejen fra bygrænsen til ”Brejdablik”, Skrillinge bakke, samt på Engvej (nu Solskinsvænget) og Gartnervej.

Til bestyrelsen valgtes: Axel Nielsen, Peder Burkal, Erland Andersen, Axel Thomsen og Poul Østergaard.

Det var bestyrelsens opgave at lave en bindende aftale med Middelfart Elværk om etablering og installation af gadebelysningen samt at træffe alle aftaler om prisen for strømleverancer m.v.

I arkivet findes kun foreningens vedtægter. Der er hverken forhandlingsprotokol eller regnskaber.

Russelbæk Gadebelysning er sammen med de øvrige overtaget af Kauslunde kommune i 1965.

Elektricitetsforsyningen i Gamborg sogn.

I 1917 fik Gamborg for første gang elektricitet fra elværket i Middelfart. Det kom i stand ved at "Gamborg Elforsyning" lavede en aftale med Middelfart Elværk om leverance gennem transformatoren i Kauslunde. På grund af krigen var prisen på kobber meget høj – hvis det da kunne skaffes. Derfor var den første installation udført med galvaniserede jertråde. Strømforsyningen var sparsom, og hvert hus eller gård kunne kun bruge strøm til en enkelt pære til belysning.

Efter krigen, i 1923 blev jertrådene skiftet ud med kobberledninger. Samtidig blev der lagt kraft ind i de fleste ejendomme til brug for de forskellige maskiner, der blev brugt i landbruget.

Gamborg fik senere sin egen transformator anbragt mellem Gamborgvej 36 og 38 med direkte leverance fra Middelfart Elværk.

Med tiden blev de små og mindre elværker, som det i Middelfart, nedlagt og større blev taget i brug.

Svinø.

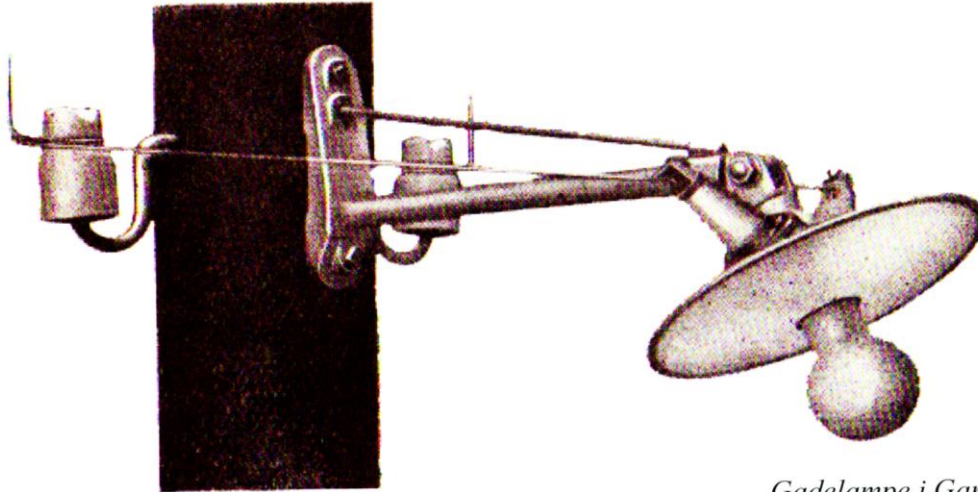
Elforsyningen på det vestlige Svinø blev først etableret i 1992. Det skete på baggrund af lempeligere tilslutningsafgifter for de enkelte husstande. Husene på det vestlige Svinø er udelukkende sommerhuse. Flere ejere havde få år forinden forespurgt hos MKF, hvad det ville koste at etablere elforsyning. Svaret var omkring 400.000 kr. Vel rigeligt for den enkelte ejendom.

Indtil da måtte sommerhusgæsterne bruge petroleumslamper til at oplyse deres huse. I køkkenerne brugtes gas til både belysning, komfur, køleskab og varmt vand. Flere huse havde også installeret 12V til belysning på værelserne. Strømmen blev leveret af gamle bilbatterier, som enten blev kørt til "fastlandet" for at blive opladet, eller også brugtes generatorer til formålet. Disse kunne selvfølgelig også i de senere år trække de moderne elektriske apparater som støvsuger og boremaskine med mere.

Gadebelysningen i Gamborg.

I Gamborg blev der etableret gadebelysning i slutningen af 1930'erne. En kreds af borgere ville gerne have placeret en lampe på elmasten uden for deres hus. Der var enkelte lamper, som var opsat på mørke steder, men ikke ud for de husstande, som ikke ville være med i ordningen.

Gadebelysningen strakte sig fra Elmegård i Gamborgs nordlige ende, forbi kirken, over dæmningen til Svinø og videre til Søgård ved slusen, hvor sognerådsformanden boede. Endvidere ad Østerbyvej og helt ud til Holmegård.

Gadelampe i Gamborg.

Lamperne er dagligt blevet tændt af en centralt placeret forbruger. Senere blev de tændt af et ur, som var sat op ud for Holger Jørgensen, det nuværende Svinøvej 1. Efter kommunalreformen i 1970 overtog Middelfart Kommune gadebelysningen, og Middelfart Kommunale Elforsyning stod for pasningen.

Efter energikrisen i 1970'erne blev det vedtaget, at åbent land ikke skulle oplyses. Derfor blev belysningen over Svinø nedlagt.

I 2011 udliciterede Middelfart Kommune driften, og der blev indgået en 15-årig aftale med Energi-Midt herom.

En del dokumentation for gadebelysningen blev opbevaret hos Anker Clausen på Højgård, som var formand. Den gik til under branden i Gamborg i 1961.

El-installatør Johannes Klerens

Johannes Emanuel Clement Jørgensen, søn af Kirstine Marie og Jørgen Clement Jørgensen, blev født 8.10.1911 i Fredericia, hvor hans mor var lærerinde, og hans far var trafikassistent ved De danske Statsbaner. Han sluttede ligesom sin yngre bror Jens Carl sin skolegang på Latinskolen i Fredericia. Men allerede i 1922, da Johannes var 11 år, døde faderen, og moderen flyttede fem år senere med sine drenge til Kauslunde, hvor hendes forældre boede på Kauslunde Telefoncentral, Kauslundevej 18.

Kirstine Jørgensen f. Bertelsen var en tid som ung lærer på Skrillinge Skole og blev efter at være flyttet tilbage til Kauslunde bestyrer af telefoncentralen.

Også faderens forældre boede i Kauslunde, Marie Elisabeth Clement Jørgensen, kaldt "Lise" og træskomager H. Jørgen Jørgensen, Assensvej 181, Hyllehøj.

I 1928 blev Johannes Clement Jørgensen optaget på Odense Seminarium, men opgav uddannelsen og fik herefter i 1929 en 4-årig læreplads hos elektroinstallatør Thomas Jensen, Bülowvej 44, København, hvor han i starten boede hos en moster og onkel på Åboulevarden.

Efter endt uddannelse marts 1933, arbejdede han flere steder i landet bl.a. på Nakskov Skibsværft og Frederikshavn Skibsværft, inden turen igen gik hjem til Fyn. I 1938 søgte Johannes og broderen Jens Carl om tilladelse til at tage navnet Clement som efternavn. Navnet havde de efter deres farmor, der havde franske aner. Men det kunne ikke lade sig gøre på det tidspunkt. De flyttede så lidt rundt på bogstaverne og nåede til navnet Klerens, som blev godkendt.

I 1940 blev Johannes Klerens af Middelfart Byråd tildelt autorisation som elektroinstallatør. Dog kun gældende i elektricitetsværkets forsyningsområde og udenfor Middelfart bygrænse. Han var nu 28 år og ugift.

Den 9. april 1940 startede han selvstændig forretning i Kauslunde med lager på loftet på centralen Kauslundevej 18 og med telefon nr.1. Transport foregik på cykel med værktøjskassen på bagagebæreren. Der kom snart lærlinge til, og lagerlokale blev lejet hos genboen "Aage Slagter". Den første lærling var i øvrigt fra nabolaget, nemlig vejmand Anker Olsens søn Peder Oluf.

I 1944 blev Johannes Klerens gift med Jenny Andersen, som var nr. 5 ud af en søskendeflok på 7 og født i 1922 på Kauslunde Mark, nu Hovedvejen 71. Moderen Laura Andersen, f. Rasmussen, der som helt ung var emigreret til Amerika i 10

år, døde allerede som 47 årig, da Jenny kun var fem år og den yngste bror Niels kun et år. Faderen, Jens Jørgen Andersen, magtede ikke opgaven efter hustruens død. Alle børnene blev spredt og kom i pleje hver for sig. Jenny hos en uddelerfamilie i Skjoldbjerg Brugsforening ved Grindsted. Som ung fik hun bl.a. arbejde på Børnehjemmet "Brinken" i Vejle. Men vendte snart tilbage til Fyn og fik her arbejde som ung pige, bl.a. på godset "Nakkebølle" ved Fåborg og hos en kaptajn Hansen i Fåborg. Alle steder fik betydning for hende.

Det unge par bosatte sig efter brylluppet i lejet lejlighed på første sal på "Torbenhøj", Kålsbjergvej 2, Skrillinge. Her blev de 3 ældste børn født. Mai, Eva og Britt. I 1947 flyttede familien til Kauslundevej 119, Kauslunde, hvor Jørgen og Finn blev født. Det fortælles, at huset her blev bygget af genbrugsmaterialer fra en flygtningelejr i Skovby, da det var svært at skaffe materialer så kort tid efter krigen. Det lå langt senere ubeboet i flere år og blev til sidst revet ned.

Kauslundevej 77, med butik og varevogn ca. 1958

Det kneb dog hurtigt med pladsen, så i 1953 flyttede familien til "det store hus" Kauslundevej 77, hvor Pia og Kim blev født. Nu var der plads både til familien, butik, lager og værksted. Men distriktet var stort, så et værksted og lager blev yderlig lejet i Føns hos Anna, Fønsvej 17, hvor der også kunne indleveres elektriske apparater til reparation. Så cyklede man derhen og løste opgaver herfra. Senere, da firmaet havde fået bil, blev man kørt derhen. Klerens's første bil var en Ford Eifel, herefter en Austin. Men firmaets navnkundige bil var en DKV Schnellaster, en tidlig kassevogn på papegøjeplader. Jørgen Klerens fortæller, at når den efterhånden temmelig store familie skulle på udflugt, blev der stillet to langbænke ind, så hele familien kunne være der.

Gennem tiden har mange haft deres læretid i El-firmaet Klerens i Kauslunde, og flere er siden blevet selvstændige installatører. Bl.a Niels E. Jensen, Bent Lund Pedersen, Finn Østergaard og Finn Klerens. Også Erik Kristiansen, Gamborg, er udlært elektriker hos Johannes Klerens.

Johannes Klerens blev også exam. radiotekniker og begyndte i 50'erne at sælge fjernsyn. Et fjernsyn stod tændt med prøvebillede i butiksvinduet, og var der film, blev folk budt indenfor.

Jenny og Johannes Klerens ca. 1975

Butikken blev i tidens løb fyldt godt op med radio, TV, lamper, elkomfurer, køleskabe, m.m., og Jenny Klerens måtte ofte, som medhjælpende hustru, smide, hvad hun havde i hænderne, når telefonen eller klokken i butikken ringede. Med hus og 7 børn oveni var det nødvendigt med hjælp, så mange unge piger har også haft deres virke i hjemmet. En årrække var skomager Christian Petersen, Kauslundevej 13, ansat på kontoret.

Johannes Klerens havde et godt samarbejde med sin svoger Niels Andersen, der havde elinstallationsforretning i Røjleskov. De hjalp hinanden med store opgaver og lånte hinandens svende og lærlinge.

Kendetegnende for læretiden i firmaet var, at lærlingene fik lov at prøve kræfter med selv de vanskeligste opgaver. Det gik som regel godt, men hvis noget gik galt, sørgede mester for selv at tage skylden. Og undskyldte over for lærlingen, at han var bragt i en vanskelig situation uden tilstrækkelig baggrund.

Den ældste af sønnerne Jørgen Clement Klerens var i mellemtiden blevet udlært elektriker hos Niels Andersen i Røjleskov. Efter endt installatør-eksamen indgik han og Johannes Klerens kompagniskab i 1973, og senere i 1979 overtog Lone og Jørgen Klerens såvel hus som firma. Huset var gennem årene blevet udvidet, først med en vinkel, så med garager og til sidst med en stor hal.

Jenny og Johannes Klerens flyttede herefter til Middelfart, først til Vejrøvænget og siden til Algade. Efter pensionering så man gennem flere år Johannes Klerens cykle til morgensvømning i Strib svømmehal.

Finn Clement Klerens blev også uddannet elektriker og installatør og senere ansat som svend i firmaet. Efter at Jørgen Klerens var gået på efterløn i 2011, overtog Finn Klerens firmaet. Adressen er nu Kauslundevej 91, og om alt går vel, kan der fejres 80-års jubilæum i 2020.

Til slut kan tilføjes, at næste generation måske er på vej, idet Else Marie og Finn Klerens søn Anders også er uddannet elektriker.

El-firmaet Niels E. Jensen.

Niels E. Jensen er opvokset i Skrillinge på Skrillingevej 20, hvor hans forældre drev landbrug. I 1944, 15 år gammel, kom han i lære hos installatør Johannes Klerens i Kauslunde, hvor han blev i 17 år. Med denne solide baggrund drog han i 1962 til Odense for at tage installatøreksamen, som han bestod året efter. Han henvendte sig igen hos Klerens for at søge arbejde, men fik den besked, at han lige så godt kunne starte for sig selv med det samme, for det ville han sikkert gøre før eller siden. Et sådant ”skub” var jo svært at overhøre.

Niels E. Jensen var i mellemtiden blevet gift med Birgit Mortensen, som da var ansat i Middelfart Bank. Efter i en sen nattetime, hvor de havde snakket det hele igennem, blev de enige om at starte for sig selv.

Den 3. august 1963 startede Niels og Birgit Jensen egen el-forretning i garagen i hjemmet på Skrillingebakken, i dag Assensvej 103. De første år fortsatte Birgit Jensen sit arbejde i Middelfart Bank og betalte regninger og udskrev fakturaer om aftenen. Men efterhånden blev banken kvittet, for der skulle jo bestilles varer, ekspederes kunder og passes telefon m.m., mens Niels passede kunderne i marken. I starten var der ikke meget at lave i firmaet, men der blev dog ansat en lærling, Flemming Eriksen, som senere blev selvstændig installatør i Odense.

Han har fortalt, at den første sommer mest gik med at hakke roer på Niels E. Jensens forældres gård.

Ansæt blev også Elver Mortensen fra Føns, han var i et restlæreforhold, fordi hans mester i Husby havde lukket. Efter at Elver var udlært, kom han til Klerens og startede efter installatøreksamen forretning i Asperup.

Pladsen i garagen blev dog snart for trang, så allerede 2 år efter blev der bygget en smal "tarm" bagud på huset med plads til kontor, forstue, toilet og et rum til lamper og el-materiel. Det blev tid til at indrykke virksomhedens første annonce. Der var meget byggeri i de år, og lidt efter lidt gav det mere arbejde.

Elinstallatør Niels E. Jensen, Assensvej 103, ca. 1968.

En tidlig morgen i 1964 kom en ung mand, Hans Sørensen og søgte arbejde. Niels var bange for at ansætte en svend på det tidspunkt, men vidste at der var en del nybyggeri på vej. Så måske blev der brug for en svend, dog kunne han ikke love varigt arbejde. Det afskrækkede ikke den unge mand, og det viste sig at Hans Sørensen blev en gevinst for virksomheden. Specielt var Hans uundværlig i de forskellige industrivirksomheder, som blev Niels's store kunder. Begge Hans's sønner Rainer og Allan Sørensen blev udlært i firmaet. Hans blev i firmaet, til han skulle pensioneres.

Der blev mere og mere at bestille, men alligevel regnede Niels og Birgit Jensen med, at den nye tilbygning fortsat ville kunne rumme virksomheden, også

selvom der ret hurtigt blev fyldt op. Butikken var ikke ret stor, så el-artikler og gryder m.v. lå på hylder langs siderne, mens lamper hængte ned fra loftet. Andre ting lå rundt om i huset, hvor der nu var plads. Birgit Jensen mindes endnu, da en kunde kom for et se på en emhætte. Den var placeret helt oppe på loftet under spærene. Man kunne dårligt stå oprejst, men kunden gik frisk med og købte det, han kom efter.

Der var rigtig meget, der skulle læres, mens forretningen voksede. De små skridt man tog de første år, blev de følgende år længere og længere. I 1967 blev der ansat endnu en lærling, Johan Anker-Pedersen fra Gamborg. Og allerede i 1969 kom yderligere to lærlinge til, Henrik Petersen, Gamborg og Troels Madsen, Skrillinge. Både Troels Madsen og Hans Sørensen opnåede at fejre 40-års jubilæum i firmaet. Den 13. august 2019 har montør Per Hansen 40 års jubilæum.

I 1968 blev Erik Kristiansen, Gamborg ansat som svend. Eriks arbejdsområde var dels serviceopgaver, men også at sætte priser på regninger, aftale med kunder, og ekspedere i forretningen, når Birgit var til byrådsmøder.

På hjemmefronten skete der også mange ting. Der var kommet 4 børn til, Jørgen, Peter, Annette og Henning, og i 1968 blev den første kontor-lærling ansat, Janne Hansen, Nytofte. Desuden blev der ansat en ung pige, Ellinor Smed, Skrillinge, til at ekspedere og passe børn.

Der var ikke et sted i huset, som ikke blev brugt til lager eller forretning. Derfor måtte der tænkes nyt, og de fandt en byggegrund på Værkstedsvej. Grunden var på 4.500 m² og blev købt i 1968. Ingeniør Hans Jørgen Skou lavede tegninger til byggeriet, der omfattede i alt 500 m² til virksomhed og beboelse, heraf 160 m² til butik.

I 1969 startede byggeriet og stod i 1970 klar til indflytning. Det hele kostede den formidable sum af 380.000 kr., så det var jo noget af en satsning. Men det gik jo heldigvis godt. Da hele el-lageret skulle flyttes fra Assensvej til Værkstedsvej, stod venner og naboer klar med frugtkasser, traktor og højt humør.

Der blev nu mulighed for at præsentere alle varerne og især lamperne i øjenhøjde. Birgit regnede med, at hun fortsat kunne klare bogholderi og butik, men måtte snart erkende, at det ikke gik. I 1970 blev den første hjælp ansat og flere fulgte efter i butik og kontor.

Sønnen Jørgen Jensen, der efter skoletid og i skoleferier havde hjulpet sin far i stort og småt, voksede naturligt ind i el-virksomheden.

Efter endt installatøreksamen og lidt erfaring som overmontør i et Vejle-firma, blev han i 1982 ansat som overmontør, og et begyndende generationsskifte blev indledt. Først ændredes virksomheden til et anpartsselskab og senere i 1985 til et aktieselskab. Jørgen Jensens hustru Irene Jensen, der tidligere var uddannet i firmaets butik og kontor, kom "hjem" og deltog også i arbejdet. Virksomheden voksede, og tallene voksede, som de skulle, og firmaet beskæftigede på et tidspunkt 55 medarbejdere, ligesom de blå servicebiler efterhånden sås overalt i bybilledet.

Niels E. Jensen A/S, 1992.

Jørgen overtog ret hurtigt driften af virksomheden, og forretningen gennemgik i 1992 en større modernisering med nyt indgangsparti og udvidelse af butiksarealet til 300 m². Her indrettede man bl.a. en helt ny afdeling for telefoner, rådgivning og service på edb- og datasystemer. Interessen for alt nyt indenfor teknologi var vakt. Allerede i 1989 var der indgået aftale med Dansikring om salg af tyverialarmer. Oprettelsen af Dansk Datanet sammen med 7 andre installatører betød landsdækkende netværk til virksomheder. Den nye teknologi gav nye muligheder, men krævede også, at man hele tiden var på forkant med udviklingen.

Et nyt skud på stammen blev herefter "Punkt1" tæt på motorvejen, hvor der også skulle handles med Tvis køkkener. Planen var, at hele virksomheden skulle flytte til Nyvang 3, men sådan gik det ikke.

I 2010 måtte ”Punkt1” lukke, økonomien svigtede, og virksomhedens aktiviteter blev flyttet tilbage til Værkstedsvej 17.

Allerede i 1983 havde firmaet solgt sin første luft/vand varmepumpe, og grøn energi blev også en del af firmaets strategi.

I 2012 eksploderede salget af solceller, ligesom interessen for varmepumper igen var stigende. Jørgen Jensen blev uddannet til energirådgiver gennem Energistyrelsen, og virksomheden er nu klar til den nye bølge af grøn energi og satser på traditionelt elarbejde, tele og data, samt på grøn energi fra solceller og varmepumper.

Efter mere end 50 år er firmaet Niels E. Jensen stadig en aktiv medspiller i det vestfynske erhvervsliv.

Kauslunde-Gamborg lokalhistoriske Arkivforening

Formand:

Gunnar Madsen, Møllehaven 11, Middelfart Tlf. 2339 9652
E-mail: gunmadsen@mail.tele.dk

Næstformand:

Carl Brochstedt, Hollændervej 68, Skrillinge Tlf. 4241 1698
E-mail: bettybrochstedt@gmail.com

Kasserer:

Marie Rand, Mølleløkken 11, Gamborg Tlf. 2883 5370
E-mail: trojagama@gmail.com

Sekretær:

Lisbeth Rasmussen, Østerbyvej 20, Gamborg Tlf. 6440 3033
E-mail: strandgaard20@live.dk

Arkivleder:

Ester Nørrelykke, Kærvangen 12, Skrillinge Tlf. 6441 2514
E-mail: estern@stofanet.dk

Suppleanter:

Tove Aagaard Holm, Svinøvej 74, Gamborg Tlf. 6150 0125
E-mail: tfjordholm@gmail.com

Gerda Rasmussen, Agertoften 16, Skrillinge Tlf. 4292 4106
E-mail: svinoegaard@stofanet.dk

Øvrige medhjælpere i Arkivet:

Erik Kristiansen, Gamborg
Karen Munk Rasmussen, Kauslunde
Jørgen Rasmussen, Gamborg
Kirsten Pedersen, Skrillinge
Else Hansen, Skrillinge
Viggo Munck, Svinø